

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 4 kwietnia 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zgłaszania zapotrzebowania na usługi przewozowe, powoływania do obowiązkowego świadczenia usług przewozowych oraz ich organizowania i wykonywania.

Na podstawie art. 17 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) oraz § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. z 1964 r. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 23 października 1964 r. w sprawie zgłaszania zapotrzebowania na usługi przewozowe, powoływania do obowiązkowego świadczenia usług przewozowych oraz ich organizowania i wykonywania (Monitor Polski Nr 73, poz. 345) wprowadza się następujące zmiany:

1) rozdział 1 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 1**Sposób zgłaszania zapotrzebowania na usługi przewozowe.**

§ 1. 1. Jeżeli środki przewozowe posiadane przez jednostki administracji państwowej, gospodarki społecznej oraz organizacji społecznych lub politycznych, realizujące cele określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. z 1964 r. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317), są niewystarczające, jednostki te zgłaszają wnioski dotyczące zapotrzebowania na usługi przewozowe właściwemu do spraw komunikacji organowi prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat), a w mieście wyłączonym z województwa — organowi do spraw komunikacji prezydium rady narodowej tego miasta.

2. Wnioski powinny zawierać dokładne określenie jednostki potrzebującej pomocy przewozowej, rodzaju przewozu, wielkości przewozu (w tonach) i ogólnej ładowności potrzebnych do jego wykonania środków przewozowych.

§ 2. 1. Właściwy do spraw komunikacji organ prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat), a w mieście wyłączonym z województwa organ do spraw komunikacji prezydium rady narodowej tego miasta porównuje dane zawarte w otrzymanych wnioskach ze zdolnością przewozową jednostek prowadzących publiczny transport drogowy na obszarze objętym jego zasięgiem działania; jeżeli z przeprowadzonego porównania wynika, że jednostki prowadzące publiczny transport drogowy nie są w stanie zaspokoić wszystkich zgłoszonych potrzeb przewozowych, określa globalną ilość środków przewozowych, które powinny być użyte do przewozu w ramach obowiązkowego świadczenia usług przewozowych.

2. Organ do spraw komunikacji prezydium powiatowej rady narodowej na podstawie sporządzonego bilansu potrzeb dokonuje podziału zadań przewozowych z jednoczesnym określeniem środków taborowych na poszczególne, objęte jego zasięgiem działania, tereny gmin (miast i gmin) i miast nie stanowiących powiatów oraz ustala szczegółowy wykaz jednostek organizacyjnych, które powinny być powołane do obowiązkowego świadczenia usług przewozowych.

3. W miastach stanowiących powiaty lub wyłączonych z województw czynności, o których mowa w ust. 2, dokonują organy do spraw komunikacji prezydium rad narodowych tych miast.”;

2) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Na podstawie zarządzenia wprowadzającego obowiązkowe świadczenie usług przewozowych i w zakresie w nim określonym oraz na podstawie ustaleń wynikających z przepisów § 2 ust. 2 i 3 naczelnik gminy (miasta i gminy) lub właściwy organ rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, a w mieście stanowiącym powiat lub wyłączonym

z województwa — organ do spraw komunikacji prezydium rady narodowej tego miasta — powołuje posiadaczy pojazdów samochodowych do obowiązkowego świadczenia usług przewozowych.”;

3) wzór nakazu stanowiącego załącznik do zarządzenia otrzymuje brzmienie podane w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Zajfryd*

(strona pierwsza)

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 4 kwietnia 1973 r. (poz. 117).

_____ (nazwa i adres organu)

Wzór

NAKAZ Nr

1. Na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. z 1964 r. Nr 10, poz. 65; z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317) i zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 października 1964 r. w sprawie zgłaszania zapotrzebowania na usługi przewozowe, powoływania do obowiązkowego świadczenia usług przewozowych oraz ich organizowania i wykonywania (Monitor Polski z 1964 r. Nr 73, poz. 345 i z 1973 r. Nr 19, poz. 117) oraz zarządzenia

_____ (dokładne określenie zarządzenia wprowadzającego obowiązkowe świadczenie usług przewozowych)

_____ (dokładna nazwa organu powołującego do świadczenia usług przewozowych)

_____ powołuje

_____ (dokładna nazwa jednostki powołanej do świadczenia usług przewozowych)

w

_____ (miejscowość i dokładny adres)

do dostarczenia w celu przewozu _____

ton _____ osób _____

w czasie od dnia _____ do dnia _____

do dyspozycji _____

_____ (podać nazwę i dokładny adres jednostki dysponującej)

następujących pojazdów samochodowych:

2. Od niniejszego nakazu służy powołanemu w terminie 14 dni od dnia doręczenia nakazu odwołanie do _____

3. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania nakazu.

(pieczęć)

_____ (podpis)

(strona druga)

INFORMACJA

1. Usługi przewozowe świadczy się przez dostarczenie wraz z kierowcą pojazdu przygotowanego technicznie do danego przewozu i zaopatrzonego w materiały pędne. Pojazd dostarcza się na określony czas dla dokonania określonego przewozu (art. 14 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej — Dz. U. Nr 53, poz. 297).

2. Za świadczone obowiązkowo usługi przewozowe jednostka powołana do świadczeń otrzymuje wynagrodzenie według taryfy przewidzianej w przepisach o dostarczaniu środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (art. 15 ustawy wymienionej w ust. 1).

3. Kto bez ważnej przyczyny uchyla się od obowiązku świadczenia usług przewozowych — podlega karze grzywny do 5 000 zł. Kto wykonuje świadczenia usług przewozowych niezgodnie z przepisami art. 14 ustawy lub niezgodnie z nakazem świadczenia tych usług — podlega karze grzywny do 3 000 zł (art. 31 ustawy wymienionej w ust. 1).